

Szeretsz-e engem?

Köszöntés: „Isten szeretteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól (Róm 1, 6).”

Gyülekező ének: 356. dicséret: „Felvirradt áldott szép napunk...”

Fennálló ének: 421. dicséret: 3. verse: „Előttem oly csudálatos,...”

Fő ének: 353. dicséret: „Krisztus feltámadta,...”

Előfohász: „Izrael fiai ekkor azt mondták az Úrnak: Vétkeztünk. Tégy velünk bármit, ahogy jónak látod, csak ments most meg bennünket! Majd eltávolították maguk közül az idegen isteneket, és újra az Urat tisztelték. Az Úr pedig megelégette Izrael nyomorúságát (Bír 10,15-16).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 21. fejezet 1-14. versei: *„Ezután ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg: együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánaél a galileai Kánából meg Zebedeus fiai és a tanítványok közül még kettő. Simon Péter így szólt hozzájuk: Elmegyek halászni. Ők erre ezt mondták: Mi is elmegyünk veled. Elindultak, és beszálltak a hajóba, de azon az éjszakán semmit sem fogtak. Amikor már reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az. Jézus megkérdezte tőlük: Fiaim, nincs valami ennivalótok? Így válaszoltak neki: Nincs. Ő pedig ezt mondta nekik: Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok. Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt. Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett: Az Úr az! Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára vette felsőruháját, mert mezítelen volt, és belevetette magát a tengerbe. A többi tanítvány pedig a hajóval jött, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és kivonták a hálót a halakkal. Amint kiszálltak a partra, paraszat láttak ott, rajta halat és még kenyeret is. Jézus így szólt hozzájuk: Hozzatok a most fogott halakból! Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal; és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló. Jézus ezt mondta nekik: Jöjjetek, egyetek! A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: Ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanúgy a halat is. Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül.”*

Előima: Köszönjük, drága Úr Jézus, hogy Te vagy az élet forrása. Úgy ahogyan minden a földből kihajt, úgy akarunk mi is hitben nőni. Úgy ahogyan a növények

a nap felé hajlanak, úgy szeretnék mi is ki nyílni szereteted előtt. Úgy ahogyan a fák gyümölcsöt teremnek, úgy akarunk mi is másokat reménységgel etetni. Istenünk, dicsérjük ma nagyságodat, és mint a Te szolgálid, kérünk, ébressz fel bennünket az élet teljességére, hogy minden teremtményeddel és menyei lényeddel együtt így dicsérjünk: Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura Istene, dicsőséged betölti a mennyet és a földet! Töltsd hát be hajlékunkat, templomunkat Szentlelked erejével, vértessz fel bennünket a hitvallás örömével, hogy a tagadóból hitvalló, a hitetlenből hívő, a reményvesztettből reménytéljes élet legyen. Hadd tapasztaljuk ma égi áldás ránk áradó fényességedet, szeretetedet. Fogadj el, úgy amint vagyunk és cselekedj, hogy minden kérdésed szívünkig hatoljon és válaszuk egész lényünk dicsőítése legyen. Jézusért, a mi Megváltónkért, hallgass meg minket, ó Felséges. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 321. dicséret 7. verse: „Kereslek Uram, engem te is keress...”

Textus: János evangéliuma 21. rész 15-17. versei: *„Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek? Ő pedig így felelt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged! Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én bárányaimat! Másodszor is megkérdezte: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Ő ismét így válaszolt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus erre ezt mondta neki: Őrizd az én juhaimat! Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat!”*

Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

„Szeretsz-e engem?” Ezek a meghalt és feltámadott Jézus szavai Péterhez. János evangéliuma utolsó fejezetének második nagy bekezdése a lenyelt falatok után következik. Ha ma Jézus evés után kérdezne meg bennünket ilyen mély dologról, bizonyára a falat megakadna a torkunkon. Jézusnak nincs vesztenivalója, de most már rövidül az ideje ezen a földön és érinti a legmélyebb kérdéseket a közösség előtt. A norma normans, a mértékadó és a mértéktartó: a szeretet, méghozzá a Jézus megjelent szeretet. A cselekvés mértéke: Jézus szeretete. A beszéd mértéke: Jézus szeretete. A téma nem más, mint az, hogy Péternek fel kell nőnie a feladathoz, és ebben Jézus volt az egyetlen, Aki példát adott. Most már Ő lesz az

első, ahogyan Varga Imre Kiskátéjában is írva van, első az egyenlők között. Első, hiszen még nyitott a seb a tagadás után és Jézusnak azt is éppen ezen kérdései gyógyítják be. A heg még mindig mély, de Jézus elindítja azt a kérdés-sorozatot, amelyen keresztül Péter, a nagy halász, most beáll a tanítványi közösség elejére. Most kell megértenie Simon Péternek, hogy mi a küldetése, mi a szolgálata és mi a lényege a Krisztus melletti maradásnak. Most kell és itt kell válaszolnia és választania e tengerparton, mert most már nem babra megy a játék. A Jézusi szeretet megtapasztalás útján válik Péterré, sziklává, és lesz teljessé élete hitvallásos formában. Jézus ugyanis nem tud másra építeni, csak a szeretete által megváltoztatott bizonyágtevő életekre. Jézus kérdése egyenes nyílt és provokatív: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Péternek nagyon is megmozgatja Jézus az agytekervényeit. Péternek sok mindenre lehet és kell is visszaemlékezni. Az Olajfák hegyén ezt mondta: *„Ha mindenki megbotránkozik is, én akkor sem (Mk 14,29).”* Fogadkozása közben így szólt: *„Az életemet adom érted (Jn 13,37b)!”* A kertben pedig be is veti fegyverének az erejét és karddal védelmezi Jézust (ld. Jn 18,10). Sőt megy, siet a főpap udvarába, mindenre kész, de azzal nem számol, hogy ott megtagadja Őt (ld. Jn 18,15-27). Jézus épp ezért használja az agapé, a véres és önfeláldozó szeretet isteni jelképét. Kifejező az isteni szeretet, mert egyedül az *„mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr, sőt [...] soha el nem fogy (IKor 13,7-8).”* A kizárólagos szeretet, amellyel egyedül Jézus szerette az övéit, még hozzá mindvégig (Jn 13,1). Az a szeretet, amellyel az Atya szeret minket (Jn 15,9). Ez a szeretet féltőn szerető Istent láttat velünk, Aki Fiában, felajánlja, átadja és nekünk ajándékozza az életet Őbenne. Minden feltétel nélkül adja magát és keresztre megy. Jézus arra kérdez rá Péternél, vajon elfogadta-e az Átala felkínált szeretetet. Most, a keresztfeszítés után, a feltámadás után, megértheti és értelmezheti önmagában. Az összehasonlításban, „a jobban” szóban pedig benne van a bumeráng-effektus. Visszacsatolás-e az egész lényed? Rugózik-e a bensőd, amikor Jézus a Benned

munkálkodó isteni szeretetre kérdez rá? Olyan ez, mint amikor hátborzongató érzés fogott el a nagyráskai gyermektáborban, amikor együtt 100 gyermek így énekelt: *„Ó, mily csodás isteni szeretet, Olyan magas fel sem érhetem Olyan mély, hogy meg sem mérhetem Olyan széles át sem érhetem Égi csodás szeretet!”* Jobban, mert ennek az önzetlen szeretetnek ma is versenyeznie kell a mi önző életünkkel. Jobban, mert ennek a teljes szeretetnek ma is versenyeznie kell a mi félelmeinkkel. Jobban, mert ennek a lealacsonyodó szeretetnek ma is versenyeznie kell a mi gőgös énünkkel. Jobban, mert *„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem (Jn 3,30).”* A szeretet Istene ma téged is elér, ha nyitva a szíved és oda még befér. (Pintér Béla) Jézus minden Pétert elér kérdésével. Füle Lajosnak igaza van: *„Jézus itt van s veled marad mindig, ha kéred. Ne te valósítsd meg magad, hanem Ő téged.”* Jézus farizeus Simon házában egy példázatot mond, amelynek a végén ez a kérdés hangzik el: *„Vajon melyikük szereti őt jobban? Simon így válaszolt: Úgy gondolom, hogy az, akinek többet engedett el. Ő pedig ezt mondta neki: Helyesen ítéltél (Lk 7,42-43).”* Ez nem természetes, ez nem jogalanyiség alapján jár, és Péternek meg kell értenie, hogy Isten szeretete irányába nagyobb, mint Péter szeretete Isten felé. A mi szeretetünk csak válasz az elfogadott szeretetre. Az elfogadott szeretet pedig nem más, mint elengedés, bűneink elengedése. Isten azt a bűnöst is szereti, akinek az élete nem szeretetre méltó. Az enyémet, a tiedet, a miénket. Péter válasza csak egy ez lehet: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Péter válasza Jézus egyértelműségét veszi alapul. Jézuson kívül nincs kegyelem. Rajta kívül nincs Isten, nincs más alap. Péter csak arra tud alapozni, amit róla az Úr tud. Jézus elmondta neki, hogy megtagadja Őt, Jézus elmondta neki, hogy később majd követni fogja. Jézusra alapozva lehet továbblépni. Ő tudja, igazán Ő tudja, és ha Ő tudja, akkor az életem biztonság, védelem és reménység. Nem tudunk mást mondani a bennünket átformáló szeretetre. Uram, te tudod. Én nem tudom. Te tudtad, Uram, hogy elbukom. Te fogod tudni, Uram, hogy mi történik majd velem. Péter nem hasonlítja magát senkihez. Elengedi ezt

a lehetőséget. Sőt, nem is tudja felvállalni az isteni szeretet, hanem Ő csak a testvéri szeretet áldásaira tud gondolni. Csak barát tud lenni. Csak baráttá tud formálódni. Elengedi a saját fogadkozását. Az agapé életet ajándékoz, a testvéri szeretet baráttá formálódik. Jézus erről beszél: *„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek (Jn 15,13-14).”* Jön a parancs, mert a munka sok és munkás kevés: legeltesd az én bérányaimat. Péternek pásztorrá kell válnia a jó pásztor példáját látva és tapasztalva. Pásztornak lenni nem kitüntetés, hanem teher, szolgálat. Ez egyedül a jézusi szeretetből fakadó szolgálat eredménye. A szeretet sok bűnt elfedez, és Péter bizony a bérányok között kell, hogy pásztor legyen. Ismernie kell Jézus szeretetét. Ragaszkodnia kell Jézus szeretetéhez. Szolgálat az elengedésről és megbékélésről kell, hogy szóljon. Nem harcol, nem küzd, nem ellene mond, hanem összekötő kapocs Jézus szeretete által. Minden pásztor gémpapocs abban a kapcsolatban, amit Jézussal munkál. Testvér. Barát. Társ. Nem vezető, nem irányító, nem koordináló. Testvér, barát és társ. Szeretet nélkül ez nem megy. Szeretet nélkül az egyház csak intézmény, Jézus szeretete által önfeláldozó közösség. Szeretet nélkül a gyülekezet csak szervezet, Jézus szeretet által az ő hűségére és szeretetére felszabadított csapat. Legeltetni csak az tud, Aki naponként táplálkozik. A táplálékról pedig gondoskodni kell minden pásztornak. Attól kell elkérni, Aki életét adta az övéért. Attól kell kérni, Aki az élet kenyere. Kenyér, amely az Igében írva van. Az élő Ige, amely a lélek naponkénti kenyere. Kiket táplálunk? Jézus tulajdonát. A bérányait, akikért az Isten Béránya meghalt. A kicsik, a legkisebbek, a juhocskákat, a nagyok, a bérányok. Tehát ezek a bérányok sok mindenben különböznek, de Jézusban mégis egyek. Ők, az Atya áldottai. Péternek tudnia kell, hogy egy a bérányok közül. Érte is meghalt és feltámadott Jézus, Isten Béránya. Őrizni kell, védeni kell, úgy hogy mindent Neki adok, mert Ő életét adta értem. Ingyen kegyelem, de nem olcsó szeretet. Ingyen van, de nem olcsó. Elfelejtettük felelősséggel hordozni a

gyülekezetet, Isten népét, a báránycákat, a juhocskákat, az Úr tulajdonait szeretettel elhordozni. Viseljétek el egymást szeretettel. – mennyiszer, hány alkalommal kell ezt tanulnunk és emlékeztetnünk egymást. Tegyük meg! Ámen.

Utóima: „Hiszen erre hívatatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát adott nektek, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez (IPt 2,21-25).”

„Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen (Ez 18,23).”

„Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a megszentelődést, amelynek vége az örök élet.²³Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róm 6,22-23).”

„Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszsgot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentti őket a bűnösök kezéből. Fényözőn árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre. Örüljétek, ti, igazak, az Úrnak, magasztaljátok szent nevét (Zsolt 97,10-12)!”

„Mert én, az Úr vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód (Ézs 43,3a)!”

„A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Istenem, légy irgalmas nekem, bűnösnek (Lk 18,13)!”

„Levetve tehát minden gonoszsgot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmazást, mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjétek az üdvösségre, mivel megízleltétek, hogy jószágos az Úr (IPt 2,1-3).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Adjatok, és adatik nektek... (Lk 6,38).”

Áldás: „Boldog ember az, aki az Urat féli, sok örömet talál parancsolataiban. [...] erős a szíve, bízik az Úrban (Zsolt 112,1b. 7b).” Ámen.

Záró ének: 299. dicséret: „Jézus hív, bár zúg, morajlik...”